

af deres forsikringsforhold om virksomhedens ophør og i denne forbindelse opfordre kunderne til at søge anden professionel bistand.

I *stk. 2* angives, at en tilbagekaldelse eller deponering af tilladelse i medfør af § 19, skal registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Til § 21

Vedtagelsen af en lov om forsikringsmæglervirksomhed forudsætter tilstedeværelsen af en myndighed, hvortil administrationen af loven kan overlades.

Det foreslås i *stk. 1* at tilsynsopgaven varetages af Finanstilsynet, da der er tale om en naturlig forlængelse af de opgaver, der allerede i dag udføres af Finanstilsynet.

Tilsynet med forsikringsmæglererhvervet vil bestå i et adfærdstilsyn, der udover at vurdere, om de stillede betingelser for tilladelsen er tilstede, jf. kap. 2, vil bestå i at påse, at reglerne i kap. 3 overholdes.

I *stk. 2* bemyndiges Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til at fastsætte de nærmere regler om forsikringsmæglerregisterets førelse. Der vil heri kunne fastsættes regler om styrelsens mulighed for at slette et forsikringsmæglerelskab af registeret, såfremt der ikke er foretaget anmeldelse til forsikringsmæglerregisteret om en virksomheds ophør.

I *stk. 3* foreslås, at Finanstilsynet bistås af et rådgivende udvalg vedrørende forsikringsmæglervirksomhed. Udvalget skal bl.a. medvirke ved udformningen af de specifikke krav, der skal stilles til den teoretiske og praktiske uddannelse og til indholdet af ansvarsforsikring m.m.

Som det fremgår af *stk. 4*, skal udvalget sammensættes af personer med kendskab til forsikringsmægling. Udvalgets medlemmer udnævnes af Finanstilsynet for 3 år med mulighed for genudnævnelse. Det rådgivende udvalg kan holde Finanstilsynet orienteret f.eks. om udviklingen inden for forsikringsmæglererhvervet og vil få forelagt sager til udtalelse, hvor Finanstilsynet ikke finder, at betingelserne for at give en forsikringsmægler den ansøgte tilladelse er til stede.

Udvalgets forretningsorden fastsættes af Finanstilsynet.

Til § 22

I bestemmelsen gives der Finanstilsynet mulighed for at indgive konkursbegæring, hvis en forsikringsmægler er insolvent.

Til § 23

Bestemmelsen har til formål at give Finanstilsynet mulighed for at foretage undersøgelser til fremme af

gennemsigtigheden på forsikringsmæglerområdet og er et vigtigt supplement til det adfærdstilsyn, Finanstilsynet vil føre, jf. i øvrigt bemærkningerne til § 21.

En tilsvarende bestemmelse findes i § 50 a i lov om banker og sparekasser m.v. og i § 240 i lov om forsikringsvirksomhed.

Adgangen til at samarbejde med andre myndigheder efter stk. 1, 2. pkt., skyldes, at både Forbrugerombudsmanden og Konkurrencerådet har kompetence til inden for deres område at foretage undersøgelser på forsikringsmæglerområdet.

I *stk. 2* angives, at de berørte forsikringsmæglerelskaber og forsikringsmæglere har krav på, at blive gjort bekendt med undersøgelsens resultat.

Bestemmelserne om tavshedspligt, jf. § 26, vil også finde anvendelse på omfanget af den offentliggørelse af undersøgelsesresultaterne, der foretages.

Til § 24

I forbindelse med det løbende tilsyn er forsikringsmægleren forpligtet til at give Finanstilsynet de nødvendige oplysninger, ligesom Finanstilsynet har ret til at kræve alle oplysninger, som skønnes nødvendige for tilsynets afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af lovens bestemmelser. En tilsvarende mulighed findes i § 31, stk. 4, i lov om fondsmæglerelskaber samt § 240, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed.

Til § 25

Bestemmelsen fastslår, at ansatte i Finanstilsynet hverken må have økonomiske interesser eller på anden måde have tilknytning til forsikringsmæglerelskaber.

En tilsvarende bestemmelse findes i alle andre tilsynslove på det finansielle område, f.eks. § 239 i lov om forsikringsvirksomhed.

Til § 26

Det foreslås at indføre samme tavshedspligt i lov om forsikringsmæglervirksomhed, som er foreslået i alle andre tilsynslove på det finansielle område og som har til formål at gennemføre enudrederens anbefalinger i den finansielle tilsynslovgivning dog med den forskel, at denne lov ikke indeholder en regel svarende til § 240 c, stk. 5, nr. 8 i forslaget til ændring af lov om forsikringsvirksomhed. Dette indebærer, at der ikke i medfør af § 26 kan videregives oplysninger til Folketingets stående udvalg. Baggrunden for ikke at have medtaget denne regel er, at tilsynet med forsikringsmæglerne alene er et adfærdstilsyn. Det vil derfor aldrig komme på tale, at staten i tilfælde af en